

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-10-28968 שחר נ' קופת העיר שע"י ועדת הצדקה (ע"ר)

לפני כבוד הרשם בכיר מיכאל שמפל

התובע: חנוך שחר ת"ז xxxxxxxxxx

נגד

הנתבעת: קופת העיר שע"י ועדת הצדקה (ע"ר) עמותות 580377695

פסק דין

1. לפני תביעה כספית ע"ס 34,800 ₪ שהגיש התובע, תוך שהוא טוען כי החל מיום 17.9.2025 ועד ליום הגשת התביעה - 16.10.2025, הוא קיבל מהנתבעת לטלפון הנייד שלו 57 הודעות מוקלטות בהן בקשות לתרומות. השיחות התקבלו מ-33 מספרי טלפון שונים, כך שגם אם התובע היה חוסם מספר מסוים (לאחר שהתקבלו ממנו מספר שיחות), היתה מתקבלת שיחה מוקלטת ממספר אחר, 2-4 פעמים ביום. לטענת התובע, עניין לנו במשלוח דברי פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ("חוק"), כמו גם פגיעה בפרטיות והטרדה.
2. לטענתה, הנתבעת היא עמותה ללא מטרת רווח, הפונה בהודעות טלפוניות מוקלטות בבקשות לתרומות, אך רק לתורמים מן העבר הקרוב (יחסית), דוגמת התובע (התובע הודה מיוזמתו כי אכן תרם לנתבעת זמן מה לפני שהחל לקבל את ההודעות המוקלטות מושא התביעה). הנתבעת טוענת כי לו היה פונה אליה טלפונית, היה מוסר מרשימותיה בתוך 24 שעות וההודעות המוקלטות לא היו נשלחות עוד. כן נטען, כי ההודעות המוקלטות כלל לא מהוות הודעות "ספאם" היות ולא מדובר מעידוד להוצאת כספים, כמשמעות המונח בחוק ובפסיקה.
3. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות, במסמכים שהוגשו, לאחר שהאזנתי לכל ההקלטות ולאחר ששמעתי בדיון את התובע את נציג הנתבעת, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה. להלן טעמי לכך, אשר יובאו בתמצית, כמצוות תקנה 82(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-10-28968 שחר נ' קופת העיר שע"י ועדת הצדקה (ע"ר)

4. סעיף 30(ב) לחוק אוסר על מפרסם לשגר דבר פרסומת בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען:

"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; חיוג לנמען באמצעות מערכת חיוג אוטומטי בלא הסכמת הנמען כאמור ייחשב הפרה של הוראות סעיף זה, גם אם החיוג הופסק בטרם נענתה השיחה ובחיוג של הנמען למספר שממנו בוצע החיוג מושמע לו דבר פרסומת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".

סעיף 30א(א) לחוק מגדיר "דבר פרסומת" וכולל גם "מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה".

5. מעדותו של התובע ומהאזנה לכל ההקלטות שהוגשו לתיק ניתן ללמוד, כי מדובר בדברי פרסומת לכל דבר ועניין. תכליתו של סעיף 30א לחוק התקשורת הוא למנוע ממפרסמים לגרום לנמען, במישרין או בעקיפין, להוציא כספים בעקבות הודעה שנשלחה אליו. בענייננו, בהודעות המוקלטות של הנתבעת גלומה תכלית ברורה של **בקשת תרומה**, קרי - הוצאת כספים, ולפיכך, ההודעות מהוות "דבר פרסומת" כמשמעותן בסעיף 30א(א) לחוק. העובדה כי עסקינן בבקשת תרומה שנשלחה ע"י עמותה - אין בה די [ר' רת"ק (ת"א) 1523-08-20, עו"ד גרוניס נ' חזקו חיזוק ועידוד (ע"ר) (פורסם במאגרים. 6.9.2020)].

6. ככלל, נטל הראיה מוטל על התובע להוכיח את תביעתו. ואולם, מקום בו הנמען מכחיש כי נתן את הסכמתו למשלוח דברי פרסומת, עובר נטל ההוכחה אל כתפי המפרסם להוכיח כי ניתנה הסכמה מפורשת למשלוח ההודעות, כדרישת סעיף 30(ב) לחוק התקשורת. בענייננו, טענה הנתבעת כי ההודעות נשלחו אך ורק לתורמים אשר תרמו לה בעבר, וזאת לצורך עדכון בדבר צרכיה העכשוויים. אלא שטענה זו לא נתמכה בכל אסמכתא המעידה על מתן הסכמה מפורשת (או מכללא) מצד התובע למשלוח הודעות מסוג זה, או מכל סוג אחר (דוגמת מיילים או מסרונים). אמנם אין חולק, כי זמן מה לפני שהחל לקבל את ההודעות, התובע אכן תרם לנתבעת (תרומה ספיציפית למען מטרה מסויימת), תוך שהוא רושם את מספר הטלפון הנייד שלו, אך הוא מעולם לא נתן הסכמתו לקבלת הודעות כגון אלה אשר בבסיס התביעה. לא ברור לי מדוע סברה הנתבעת, כי מתן תרומה חד פעמית נותנת לה את הזכות לשלוח לאותו תורם הודעות קוליות מוקלטות, ללא קבלת אישורו לכך, בהיקף כה גדול.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-10-28968 שחר נ' קופת העיר שע"י ועדת הצדקה (ע"ר)

7. בקביעת שיעור הפיצוי יש לשקול את מכלול נסיבות העניין ואת התנהלות הצדדים תוך התחשבות בתכליות החוק - אכיפה, הרתעה ועידוד הנמען למימוש זכויותיו. בענייננו, התובע הודה כי לא ניסה ליצר קשר עם הנתבעת על מנת שזו תסיר את מספר הטלפון שלו מרשימת הדיור (למעט מייל אחד שלא זכה למענה), אך לא התרשמתי כי מדובר בחוסר תום לב. להבדיל מאותם המקרים בהם המפרסם מאפשר הסרה מרשימת דיור באמצעות לחיצה על קישור במסגרת הודעת דוא"ל או במסגרת מסרון, או באמצעות משלח מסרון חוזר עם המילה "הסר", הספרה "1" וכיוצ"ב, לא כך הדבר שעה שמדובר בהודעות קוליות, שחלקן באורך של כשתי דקות. נראה, כי מפעם לפעם, **בסיומה** של כל הודעה, מוצע מעין "תפריט" הכולל גם לחיצה על ספרה מסויימת לשם הסרה, אלא שתפריט זה מוצע, כאמור, רק בסיומה של ההודעה המוקלטת, ולא בתחילתה. הנמען אינו צריך להאזין לכל ההודעה בת דקה או שתיים, כדי שסוף כל סוף יגיע לאותו תפריט מיוחל שבאמצעתו (אולי) יצליח להסיר את עצמו מרשימת הדיור. תפריט זה אמור להופיע בתחילת ההודעה.

8. כשלעצמי, אני סבור שקבלת הודעות מוקלטות באמצעות שיחות טלפון מטרידה יותר מקבלת מסרונים או הודעות דוא"ל, ונראה כי אין צורך להכביר במילים כדי להסביר מדוע כך הדבר. משלוח הודעה מוקלטת מחייב את הנמען לענות לשיחת הטלפון (שכן אין לדעת האם מדובר בשיחת "ספאם" או בשיחה לגיטימית), ולאחר מכן מחייבת אותו, בסבירות גבוהה, לחסום את המספר, רק כדי לגלות, כעבור זמן מה, כי החסימה היתה לשווא, שכן הנתבעת התקשרה אליו ממספר טלפון אחר. מדובר בהתנהלות בלתי מתקבלת על הדעת ומטרידה ביותר.

9. אני מזלזל במטרותיה וכוונותיה הטובות של הנתבעת, אך לא כך עליה לנהוג ולא כך עליה לנסות להרחיב את מעגל התורמים, דהיינו – באמצעות הטרדתם.

10. סעיף 30א(1) לחוק מתיר לפסוק פיצוי בסכום של עד 1,000 ₪ בגין כל הודעה שנשלחה שלא כדין. התובע, מלכתחילה, דרש פיצוי בסך 600 ₪ בלבד לכל הודעה והודעה. בנסיבות אלו, ובהינתן התנהלות הנתבעת כמתואר לעיל, מצאתי להעמיד את שיעור הפיצוי על סך 400 ₪ בגין כל הודעה (57 הודעות בסה"כ). על כן, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 22,800 ₪ בצירוף הוצאות משפט בסך 1,500 ₪. סכומים אלה ישולמו בתוך 30 יום מהיום, אחרת יישאו ריבית פיגורים מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

11. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בת"א בתוך 30 יום מיום קבלתו.

12. **המזכירות** תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישורי מסירה.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"ו, 09 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-10-28968 שחר נ' קופת העיר שע"י ועדת הצדקה (ע"ר)

מיכאל שמפל, רשם בכיר